

CÔNG KHAI TUYÊN XƯNG ĐỨC TIN

Có những tín hữu Công Giáo - vì thói quen hoặc vì lòng đạo đức bình dân - thường mang theo cổ tràng hạt Mân Côi trong túi áo, nhưng không dám lấy ra để lần hạt công khai, vì sợ bị chế nhạo. Trái lại, có những tín hữu Công Giáo thật can đảm như trường hợp sau đây.

Hôm đó tiểu đoàn chúng tôi đứng xếp hàng trình diện. Viên sĩ quan phụ tá tiểu đoàn nổi tiếng bài bác tôn giáo, vì ông theo một giáo phái lầm lạc. Và hôm ấy là ngày chiến thắng vì ông được dịp chế nhạo các binh sĩ Công Giáo.

Dùng ngón tay cái và ngón tay trỏ, ông cầm cổ tràng hạt Mân Côi giơ cao. Bằng cử chỉ khinh bỉ ông hất hàm hỏi:

- Ai đánh mất "cái này"?

Phần đông binh sĩ chúng tôi là Công Giáo. Nhưng khi nghe viên sĩ quan giễu cợt, nhiều người cất tiếng cười ồ, phụ họa câu nói của viên sĩ quan. Họ quên mất mình là tín hữu Công Giáo, và nhiều người trong nhóm từng được hiền mẫu âu yếm trao cho tràng chuỗi. Mẹ dặn dò con lần hạt Mân Côi mỗi buổi tối, ngày con lên đường nhập quân ngũ.

Nhiều binh sĩ cười, nhưng chàng lính trẻ đứng hàng đầu, bên cạnh tôi, có nhiệm vụ cầm cờ trong tiểu đoàn, tức giận đỏ mặt. Chàng lẩm bẩm:

- Nếu cái tên mất dạy này không chịu cảm mồm chấm dứt trò chế nhạo, thì sẽ biết tay tớ. Tớ sẽ đấm cho nó một cú vỡ mồm!

Tôi thầm nghĩ:

- Chắc rồi sẽ có chuyện không hay xảy ra.

Viên sĩ quan phụ tá tiểu đoàn tiếp tục trò chơi chế nhạo, vì ông tin chắc không binh sĩ nào sẽ có can đảm đứng ra nhận cổ tràng hạt Mân Côi bị đánh rơi là của mình.

Bỗng chốc, người bạn trẻ bên cạnh tôi, rời hàng ngũ, ra trước mặt viên sĩ quan. Anh đứng nghiêm chào theo kiểu nhà binh rồi trịnh trọng nói:

- Cổ tràng hạt thuộc về tôi. Xin trả lại cho tôi!

Toàn tiểu đoàn im lặng như tờ, không một tiếng động, không một tiếng cười.

Mọi người hồi hộp chờ đợi phản ứng của viên sĩ quan chuyên bài xích tôn giáo. Viên sĩ quan cũng bỗng chốc cụt hứng. Ông lúng túng không biết trả lời sao. Ông lặng lẽ trao cổ tràng hạt Mân Côi cho người lính trẻ dưới quyền.

Sau đó, khi có dịp gần nhau nói chuyện, tôi tò mò hỏi:

- Sao anh không can đảm trả lời ngay từ đầu, khi viên sĩ quan hỏi, là cổ tràng hạt đó thuộc về anh? Sao anh lại chờ một lúc lâu sau đó mới nói?

Bạn tôi thông thả trả lời:

- Bởi vì tràng chuỗi Mân Côi ấy không phải của tôi. Tôi phải ra trình diện nhận chuỗi, chỉ vì tôi muốn cái viên sĩ quan trợ tá vô thần, bài xích

tôn giáo đó, phải chấm dứt tức khắc cái trò chơi bần tiện là dùng một vật dụng tôn giáo để chế nhạo tín ngưỡng của những người thuộc quyền mình.

... THIÊN CHÚA phán bảo tôi rằng: "Con hãy nhét vào tai thành Giêrusalem những lời sau đây. Hỡi dân Ta, sao các ngươi lại muốn cậy dựa vào xứ Ai Cập, để uống nước đục sông Nil? Cậy dựa vào xứ Assyri để uống nước bẩn sông Ơphơrát? Chính các tội gian ác và bất trung của các ngươi đã lên án và đánh phạt các ngươi. Các ngươi hãy hiểu rõ rằng: Bỏ Ta, không tôn thờ Ta là Chúa các ngươi, đó là nguồn gốc mọi tai họa, mọi đau khổ. Ta là THIÊN CHÚA Toàn Năng phán như vậy" (Giêrêmia 2, 18-19)

(Albert Pfleger, "FIORETTI DE LA VIERGE MARIE", Mambre Editeur, Paris 1992, trang 108)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt